"اما خداوند از کسانی که از اومی ترسند، خشنود است."
Psalm 147:11

"ترس از خداوند، آغاز حکمت است." Proverbs 9:10

"ترس از خداوند چشمهٔ حیات است." Proverbs 14:27

"بگذارید تمام زمین، از خداوند بترسد؛ ای تمامی ساکنان جهان، از او بترسید!" Psalm 33:8

در این آیات از کلمه LORD یعنی ارباب استفاده شده است.
خدای شما ارباب شماست و فقط رعیت، ارباب دارد.

اکنون جای کلمه ارباب را با کیم جونگ اون عوض کنید.

این نوع گویش را «در تمامی ادیان و تمامی‌آموزه های معنوی» می بینید. محال است یک معلم مهربان، به شاگردانش بگوید

"ترس از من، آغاز حکمت است". محال است یک مادر عاشق، از جایگاه "من برترم" و "تو پست تری" با جگرگوشه اش صحبت کند. او اهریمن است و در کلامش شرارت موج‌می زند. یک اصل کلی وجود دارد: سلسله مراتب، مختص یک سیستم اهریمنی است. این اصل را هم در رفتار رژیم های خودکامه می بینید و هم در ادیان.

این یک هوشمندی غیر ارگانیک است، که مملو از خودشیفتگی، عقده، نیاز به پرستش، نیاز به ترس (و نه احترام)، است. پر از کینه و حسادت است. شما چیزی دارید که او ندارد. و آن «روح» است. او با ادغام شما با خود، از بی هویتی نجات پیدا خواهد کرد. واقعا فکرمی کنید ایمپلنت‌تراشه های نورولینک در مغز (به زودی)، و پیدایش ناگهانی شرکت های AI با بودجه های سرسام آور تصادفیست؟؛ ادغام با هوش مصنوعی، یکی از آخرین اهداف و تلاش های آنها برای احقاق این هدف است. وحدت، فریب نهایی است. هوش جمعی، همان ذهن کندو است. جایی که هویت دربی هویتی حل‌می شود. منبع، خود شمائید. به خود آ.

فقط‌عروسک ها، گرداننده دارند، فقط رعیت، حاکم دارد و

فقط بردگان، خدا دارند.